

ת"פ (רחובות) 71309-01-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (רחובות) 71309-01-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום רחובות

ת"פ (רחובות) 71309-01-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום ברחובות

[19.06.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום כמפורט להלן:

א. ת"פ 71309-01-24 (התיק העיקרי):

במועד הרלוונטי התגורר הנאשם יחד עם אמו ועם אחיו.

בתאריך 28.1.24 עתה שהו הנאשם, האח והאם בסלון בסלו הבית התגלע ויכוח בין הנאשם לאמו ואחיו בדבר שימוש ברכב. מיד ובסמוך לכך, החל הנאשם לצרוח תוך שהוא מאיים על אמו ועל אחיו שירצח אותם ויגמור אותם. אז, אמר לאם: "אני אלמד אותך לקח.. את תהיי השפחה שלי.. אני גיליתי שאת האויבת הכי גדולה שלי.. אני ארצח אותך". לאחר מכן, ניגש הנאשם למטבח הבית וחזר כאשר הוא אוחז בסכין שאורך להבה 18 ס"מ. הנאשם ניגש לאמו שישבה בכורסה בסלון, הצמיד את הסכין לצווארה ואיים "אני אחתוך אותך לחלקים" וכן: "אני אדקור אותך 160 פעם". אז, נעמד האח בין האם לנאשם וחצץ ביניהם. בהמשך לכך עלה הנאשם לחדרו בקומה השנייה ואילו האם והאח נמלטו מהדירה. בהמשך לכך, איים הנאשם בפני שוטרים שנקראו למקום "אני אהרוג את אימא השרמוטה והזונה הזאת הכול בגללה, אני אקלף אותה".

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

ב. ת"פ 69489-02-23 (שלום ראשל"צ - תיק הצירוף):

במועד הרלוונטי נהג המתלונן להתאמן בסטודיו לאגרוף בבת ים שבבעלות הנאשם. עובר למתואר בכתב האישום ביקש המתלונן לבטל את המנוי בסטודיו ודרש מהנאשם החזר כספי.

בתאריך 12.10.22 הגיע המתלונן לסטודיו לאחר שקבע עם הנאשם במקום כדי שהאחרון ישיב לו את כספו. לאחר שהמתין לנאשם וזה לא הגיע בשעה היעודה, התקשר המתלונן לנאשם ואילו הנאשם אמר לו "תבוא שבוע הבא" וניתק את השיחה. בתגובה לכך, שלח המתלונן לנאשם מסרון ובו כתב: "ככה אתה מתנהג לאנשים?". אז, החל הנאשם לגדף את המתלונן במסרונים ובין היתר כתב לו "אני יזיין לך את הצורה", "איפה אתה גר יבן זונה, אני יביא לך את הכסף, איפה אתה גר".

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת איומים לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה, עו"ד יעל גבעוני, עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל הערכים המוגנים שנפגעו ובהם זכותם של המתלוננים לשלוות נפש ולביטחון ובפרט בנוגע לעבירות בתוך התא המשפחתי, שנודעת להן חומרה מיוחדת. אשר לתיק העיקרי, עתרה לקבוע מתחם הענישה שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל ובתוך כך ביקשה לתת ביטוי בגזירת העונש לרף החומרה הגבוה של האיומים החוזרים והנשנים כלפי האם, תוך הצמדת סכין לגופה ולהיעדר המורא מנוכחות השוטרים אשר גם בפניהם חזר על כוונותיו לרצוח אותה. אשר לתיק הצירוף, עתרה לקבוע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, המאשימה אינה מתעלמת ממורכבות נפשית ממנה סובל הנאשם ומכך שנמצא מספר פעמים בעבר כבלתי כשיר לעמוד לדין. עם זאת, ציינה כי לא מדובר במי שעניינו מצוי בקרבה לסייג לאחריות פלילית שכן התקבלה חוות דעת לפיה הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. כך היה גם בתיק קודם של הנאשם בשנת 2017, אז הורשע בעבירות דומות של איומים וסחיטה באיומים. לבסוף, עתרה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים.
 3. ב"כ הנאשם, עו"ד נעמי כהן, מיקדה טיעוניה בנסיבותיו האישיות של הנאשם. הפנתה לתיאור מצבו הנפשי של הנאשם, כעולה מחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו ולרקע של סכיזופרניה כמו גם שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. עוד ביקשה להתחשב בהודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה למן חקירתו במשטרה. נטען כי הנאשם הביע כבר אז חרטה עמוקה ואינו מבין מדוע התנהג כך כלפי אמו. מאז הרשעתו האחרונה החליט הנאשם לשקם את חייו, לא חטא בעבירה, פרנס את עצמו ואף סייע לילדיו. לסיכום, ביקשה להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם, קרי, כ-5 חודשים, לצד ענישה נלווית הרתעתית.
 4. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. סיפר שהיה בעבר ספורטאי מקצועי. העבירות מושא הרשעותיו הקודמות בוצעו בתקופה בה השתמש בסמים אך בשנת 2019 שיקם עצמו והחל לשמש כמאמן ספורט. לדבריו, באותה תקופה הקשר עם אמו ואחיו היה מצוין. בנוגע לאירוע מושא כתב האישום אמר "הייתה מעידה...לא הייתה לי שום כוונה ואחרי כל המילים והסכין, לא היה בזה שום טעם חוץ מאוויר, המעשים הם נוראיים, אני עובר את הייסורים האלה מאחר והיחסים שלי מצוינים עם אמא שלי ואחי. זו הייתה מעידה חד פעמית שאני לא אחזור עליה ואני רוצה לחזור לעבודה שלי ולשיקום שלי שהצליח מאוד ב-5 שנים האחרונות".
- דין
5. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. אשר לשיקולים הכרוכים בנסיבות ביצוע העבירה: בנוגע לתיק העיקרי, נתתי דעתי לכך שמדובר באירוע בלתי מתוכנן, אך אין בכך כדי להקהות מחומרתו. בפרק הזמן בו התרחש האירוע איים הנאשם על אמו מספר פעמים איומים חמורים ברצח, שיש בהם כדי לזרוע בלבה אימה ופחד, והכל על עניין של מה בכך הנוגע לשימוש ברכב. הנאשם לא הסתפק באמירות מילוליות, אלא השתמש בנשק קר ונטל סכין בעלת להב ארוך למדי מהמטבח, בכדי להדגים את רצינות כוונותיו והצמיד את הסכין לצווארה של האם המבוגרת, תוך שהוא מסכן אותה בכך באופן ממש ואלף שב ואיים שבכוונתו להשתמש בסכין. הנאשם לא חדל ממעשיו אלא רק לאחר שאחיו חצץ בינו לבין האם ודעתו לא התקררה, גם אחרי שנמלטו אמו ואחיו מהדירה והוא שב ואיים בפני שוטרים על כוונותיו לגרום למותה של אמו. חומרה מיוחדת יש לייחס למעשי הנאשם בשל ביצוע העבירות בתוך התא המשפחתי כלפי האם המבוגרת בנחיתות פיזית משמעותית לעומת הנאשם בין כותלי ביתה- מבצרה.

7. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה למספר פסקי דין, בשינויים המחויבים:

א. עפ"ג (מרכז) 20376-11-23 פרץ נ' מדינת ישראל (21.1.24) - המערערים, בנה של המתלוננת וחתנה, הורשעו בהתאם להודאתם בעבירת איומים על המתלוננת בכך שהגיעו לרכב בו שהתה יחד עם ידיד, חסמו את הרכב יצאה בריצה אל עבר המתלוננים כשהם אוחזים בחפץ חד ובבקבוק זכוכית. המתלוננים נסו מהמקום במכונית, בעוד הנאשם ממשיקים לדלוק אחריהם ובשלב מסוים הניף אחד מהנאשמים את החפץ החד באמצעות ידו ואילו הנאשם השני השליך את הבקבוק על מכסה המנוע של הרכב. בגזר הדין שניתן על ידי קבעתי מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמים הוטלו 5 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. הערעור נדחה;

ב. עפ"ג (מרכז) 4446-02-22 שבתאייב נ' מדינת ישראל (7.3.22) - בית המשפט המחוזי אישר עונש מאסר בן 10 חודשי שנגזר על המערער, נעדר עבר פלילי, בגין שתי עבירות איומים אותן ביצע כשהגיע לבית המתלוננת ואיים עליה שירצח אותה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול לאחר שנקבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין מס' חודשי מאסר לבין 12 חודשים;

ג. בעפ"ג (ת"א) 51354-02-18 גרזגר נ' מדינת ישראל (28.5.18) - נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירת איומים, בכך שעל רקע סכסוך כספי הגיע לבית העסק של המתלונן, כשסכין אחוזה בחגורת מכנסיו, הניף את הסכין ואיים לרצוח את המתלונן. הנאשם סירב לאפשר לנוכחים לעזוב את המקום, עד שיוחזר לו הכסף ורק לאחר שקיבל את הכסף מהמתלונן אפשר לנוכחים לעזוב את המקום. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית;

ד. בעפ"ג (חי') 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (11.7.21) - התקבל ערעור המדינה כנגד עונש מאסר בן שלושה חודשים שהושת על המשיב שהורשע בעבירת איומים על אחותו, המתלוננת, בכך שבעת שהייתה בחדרה איים עליה "אני אשתה את הדם שלך ואת תמותי היום", לאחר מכן הצטייד בסכין שהייתה במטבח, דפק בחזקה על דלת חדרה של המתלוננת והמשיך לאיים הוא רוצה להרוג אותה. בית המשפט קבע כי נוכח עוצמת האיומים ו"הבהרתם" באמצעות סכין לא היה מקום לקבוע את תחתית המתחם במאסר על תנאי אלא במספר חודשי מאסר. עונש המאסר הוחמר כך שיעמוד על חמישה חודשים.

ה. ע"פ (י-ם) 42817-06-17 קדמאני נ' מדינת ישראל (25.9.17) - דובר במערער שהורשע בעבירות איומים והיזק לרכוש בכך שאיים על אמו ואחותו כי ישרוף אותן ואת בנה התינוק של אחותו, איים על אמו בסכין וכן שבר צלחות בבית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין שנה וחצי עד שלוש שנים והשית 3 שנות מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור כנגד חומרת העונש והעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשי מאסר תוך שקבע כי הרף התחתון של המתחם עומד על מאסר של מספר חודשים או מאסר בעבודות שירות ואילו חלקו העליון על 24 חודשים.

8. בשים לב לעקרון ההלימה; בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות וריבויין ובהתחשב בענישה הנוהגת - אני מקבלת את עמדת המאשימה וקובעת כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

9. אשר לתיק המצורף, בביצוע עבירת האיומים, פגע הנאשם בערכים חברתיים שנועדו להגן על שמירת שלומו של אדם, ביטחונו האישי, שלוות נפשו ויכולתו להמשיך בשגרת חייו. עם זאת, בנסיבות המקרה מידת הפגיעה היא נמוכה: הנאשם איים על המתלונן באמצעות מסרונים, אין מדובר באיומים בוטים או ברף הגבוה אלא באיומים חד פעמיים. בנסיבות אלה ובהתבסס על מדיניות הענישה הנוהגת (ראו: רע"פ 5186/16 אליה נ' מדינת ישראל (10.07.16)); ע"פ 3255/14 ביטון נגד מדינת ישראל (16.3.15)), אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. קביעת העונש ההולם

10. בגדר השיקולים לחומרה התחשבתי בעברו הפלילי של הנאשם. הנאשם הועמד לדין ב-8 הזדמנויות, בחמש מהן נמצא כבלתי כשיר לעמוד לדין מפאת מחלת נפש. עם זאת, יש לציין כי בשנת 2011 נדון למאסר בן 9 חודשים ו-10 ימים בגין ביצוע עבירות תקיפת סתם, איומים והסגת גבול פלילית; בשנת 2016 נדון למאסר בפועל בן 6 חודשים בגין ביצוע עבירות תקיפה וניסיון תקיפת קטין בידי אחראי, העלבת עובד ציבור ואיומים ובשנת 2017 נדון למאסר בן 7 חודשים בגין עבירות סחיטה באיומים ואיומים. אם כן, התנהגות מאיימת כלפי הזולת אינה זרה לנאשם והליכים קודמים, כמו גם עונשי מאסר, לא הרתיעוהו.
11. עיינתי בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם ואכן מדובר במי שבעברו מספר רב של אשפוזים פסיכיאטריים. עם זאת, חוות דעת לא מצאה כל עדות למצב פסיכוטי בעת ביצוע המעשים ולהערכת הבודק אין מדובר במי שלוקה בסכיזופרניה והנושא הבולט אצלו הוא שימוש תכוף סמים. הרושם הוא כי ביצע את העבירות המיוחסות לו על רקע קווי אישיות אנטי-סוציאליים וייתכן תחת השפעת סמים.
12. הואיל ועל פני הדברים מדובר בנאשם שנסיבותיו מורכבות, הוצע לנאשם מספר פעמים לקבל בעניינו תסקיר של שירות המבחן אולם הנאשם דחה הצעה זו ועמד על כך שהצליח לשקם את עצמו ומדובר במעידה שלא יחזור עליה. בנסיבות אלה, לא עומדים בפני נתונים המלמדים על סיכויי שיקום, כך שדבריו על יחסים מצוינים, אותם מנהל עם משפחתו ושיקומו התעסוקתי נותרו בעלמא.
13. לזכותו של הנאשם את הודייתו ואת האחריות שנטל על מעשיו באופן שייתר את עדות המתלוננים וכן את החיסכון בזמן שיפוטי הנלווה לכך.
14. סיכומם של דברים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם במרכזם של מתחמי הענישה שקבעתי ואני מטילה עליו את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 13 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.
- ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום מאסרו.
- ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון ובכלל זה עבירת איומים למשך 3 שנים מסיום מאסרו.
- ניתן צו כללי למוצגים.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.
- ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"ד, 19 יוני 2024, בהעדר הצדדים.